

**Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS**

Rīgā 2022.gada 10.martā

Tiesa šādā sastāvā: senatori Inguna Radzeviča, Anita Poļakova, Aivars Uminskis,

iepazīnusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 9.decembra spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.panta un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šī panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā atkārtojis apelācijas sūdzības argumentus par to, ka pierādījumi lietā iegūti, pārkāpjot likuma normas.

Apelācijas instances tiesa šos argumentus ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi. Tiesa atzinusi, ka apsūdzētā /pers. A/ vainīgums inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīts ārpus saprātīgām šaubām ar attiecināmiem, pieļaujamiem un ticamiem pierādījumiem. Atsaucoties uz lietas materiāliem, tiesa konstatējusi, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā policijas darbinieki veica operatīvo detektīvdarbību saskaņā ar Operatīvās darbības likuma 16.panta pirmo daļu, lai pārbaudītu informāciju, ka policijas darbinieku redzeslokā vairākkārt nonākušais /pers. B/ kopā ar kādu personu plāno izdarīt zādzību no veikala Ērgļos. Tiesa norādījusi, ka atbilstoši Operatīvās darbības likuma 7.panta otrajai daļai operatīvā detektīvdarbība ir operatīvās darbības pasākums, kas veicams vispārējā veidā, proti, ar amatpersonas tiešā vadītāja vai viņa vietnieka akceptu, un šī pasākuma veikšanai nav nepieciešams Augstākās tiesas priekšsēdētāja vai viņa īpaši pilnvarota Augstākās tiesas tiesneša, vai prokurora akcepts. Tiesa secinājusi, ka policijas darbinieki, izsekojot /pers. B/ un aizurot viņu pēc zādzības izdarīšanas publiskā vietā, nav pārkāpuši Operatīvās darbības likumu, un šo darbību rezultātā iegūtie pierādījumi ir pieļaujami un izmantojami pierādīšanā. Lai arī apsūdzētais /pers. A/ netika aizturēts uzreiz pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas un viņa dalībai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav aculiecinieku, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka lietā iegūtie pierādījumi, izvērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā, ir pietiekami apsūdzētā /pers. A/ vainīguma konstatēšanai.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība, kurā atkārtoti šie argumenti, pēc būtības pamatota ar viņa atšķirīgo viedokli par lietā iegūto pierādījumu vērtējumu, savukārt lietā iegūto pierādījumu izvērtēšanu atbilstoši likumam veic tā tiesa, kas izskata lietu pēc būtības. Apsūdzētā kasācijas sūdzības argumenti faktiski pauž viņa neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmo daļu.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.¹ panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Radzeviča

A. Poļakova

A. Uminskis